

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Timofti Vladimir,

Judecători: Toma Nadejda, Boico Victor,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Lunca Ion în numele inculpatului Spatari Denis, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2020, în cauza penală în privința lui

Spatari Denis xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare:

Prima instanță: 27.02.2019 - 18.04.2019;

Instanța de apel: 15.05.2020 - 03.02.2020;

Instanța de recurs: 12.60.2020 – 23.12.2020.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 18 iulie 2019, *pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Spatari Denis a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 368 alin. (1) Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei stabilită lui Spatari Denis pentru un termen de probă de 2 (doi) ani.

A fost dispusă încasarea din contul lui Spatari Denis în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 224 lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că la 14 februarie 2019, aproximativ ora 12:30, sergentul inferior Spatari Denis, în timp ce se afla în magazia companiei nr. 2 situată la etajul 5 al sediului Batalionului nr. 3 al Brigăzii nr. 2 mobil-operativă al Trupelor de Carabinieri, dislocată pe str. Tighina, 34, mun. Chișinău, a încălcat grav cerințele art. 26 al Legii nr. 162-XVI din 22 iulie 2005 cu privire la statutul militarilor; art. 14, 15, 94, 116 al Regulamentului

Serviciului Interior al Forțelor Armate ale Republicii Moldova; art. 5 al Regulamentului Disciplinei Militare, aprobate prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 2327-IV din 03 septembrie 2009, care-l obliga: să respecte Jurământul militar și prevederile regulamentelor militare; să prețuiască onoarea unității militare; să păstreze demnitatea gradului și uniforme militare pe care o poartă; să fie disciplinat și vigilent; să prețuiască camaraderia militară; să respecte drepturile și libertățile tuturor cetățenilor; să nu-și permită deprinderi dăunătoare; să servească în permanență drept exemplu de înaltă cultură, modestie și cumpătate; să păstreze cu sfințenie onoarea militară; să-și apere demnitatea și să stimeze demnitatea celorlalți; să educe în permanență subordonații săi; să ofere personal exemplul de educație, de atitudine sânguincioasă față de serviciu, precum și ritualurile militare; să manifeste grijă pentru consolidarea prieteniei dintre militari; să dea dovadă de delicatețe și atenție față de subordonați; să nu admită în relațiile cu ei grosolanii; să îmbine exigența înaltă și principialitatea cu respectul demnității lor personale; să mențină în permanență o disciplină militară strictă și o stare moral-psihologică sănătoasă în cadrul efectivului; să întreprindă măsuri pentru prevenirea cazurilor de traumatism în cadrul efectivului; să asigure ordinea interioară în unitate; să contribuie la menținerea și la restabilirea ordinii regulamentare; să se comporte cu demnitate atât în unitatea militară, cât și în afara ei; să nu-și permită nici sie și nici altora să încalce ordinea publică; să contribuie pe toate căile la apărare a onoarei și demnității cetățenilor, la menținerea prestigiului Forțelor Armate.

În pofida obligațiilor stabilite în actele normative menționate mai sus, sergentul inferior Spatari Denis, a admis intenționat acte de violență săvârșite asupra militarului, în următoarele împrejurări: La 14 februarie 2019, aproximativ ora 12:30, în timp ce se afla în magazia companiei nr. 2, situată la etajul 5 al sediului Batalionului nr. 3 al Brigăzii nr. 2 mobil-operativă al Trupelor de Carabinieri, dislocată pe str. Tighina, 34, mun. Chișinău, în scopul de a-și demonstra supremația, dar și pentru a-l pedepsi pe militarul în termen aflat în subordonare, soldat Dodon Ion pentru faptul că s-a echipat cu scurta camaradului său de serviciu, i-a aplicat intenționat ultimului lovituri puternice cu un baston din cauciuc după cum urmează: în regiunea feselor – o lovitură, în regiunea mâinii stângi – două lovituri și în regiunea spatelui – trei lovituri. În rezultatul acțiunilor violente și agresive a sergentului inferior Spatari Denis, părții vătămate Dodon Ion i-au fost cauzate sentimente de umilință, dureri fizice și vătămări corporale neînsemnate sub formă de două echimoze la nivelul cutiei toracice posterior și edem posttraumatic al țesuturilor moi, mâna propriu zisă pe stânga.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 368 alin. (1) Cod penal, *lovirea subalternului de către șef în timpul când acesta îndeplinea obligațiile legate de serviciul militar.*

3. Avocatul Ponici Ivan în numele inculpatului Spatari Denis, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în aceasta parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Spatari Denis să-i fie aplicată o pedeapsă de altă categorie, prin prisma art. 79 Cod penal, și anume o pedeapsă sub formă de amendă.

3.1. În motivarea apelului a invocat, că prima instanță nu a apreciat corespunzător circumstanțele cauzei, or, la caz au fost stabilite un cumul de circumstanțe atenuante, și anume contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, recunoașterea vinovăției, repararea prejudiciului cauzat și căința sinceră.

A susținut, că întrucât inculpatul Spatari Denis a recunoscut vina de la faza urmăririi penale, s-a căit sincer de cele săvârșite și a colaborat cu organul de urmărire penală, fapt ce a contribuit la buna desfășurare a urmăririi penale, în privința acestuia urmează a fi aplicate prevederile art. 79 Cod penal.

Astfel, în opinia apărării, corectarea și reeducarea inculpatului poate fi realizată și prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința primei instanțe.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul Spatari Denis a săvârșit infracțiunea incriminată, fapt constatat prin totalitatea de probe administrate în cauza penală, care au fost corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, iar acțiunile inculpatului au fost corect calificate în baza art. 368 alin. (1) Cod penal, lovirea subalternului de către șef în timpul când acesta îndeplinea obligațiile legate de serviciul militar.

Instanța de apel a menționat, că prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, categoria infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului și just a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura prin aplicarea închisorii, în mărimea fixată.

În opinia instanței de apel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, prima instanță a luat în considerație prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, și anume gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, personalitatea celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Cu referire la stabilirea pedepsei, instanța de apel a reținut faptul că nu au fost

stabilite careva circumstanțe agravante în privința inculpatului, iar ca circumstanțe atenuante s-a constatat căința sinceră, din care motiv a conchis că este legală și echitabilă pedeapsa stabilită acestuia, or, prima instanță a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, însă instanța de apel a menționat că aceasta nu poate fi considerată ca circumstanță atenuantă, deoarece acestei circumstanțe i s-ar acorda o dublă valență juridică. În astfel de cazuri, pentru realizarea scopurilor pedepsei, urmează a fi stabilită o pedeapsă cu închisoare.

Cu referire la regulile prevăzute în art. 78 Cod penal, instanța de apel a reținut faptul că în cazul lipsei circumstanțelor atenuante și prezența circumstanțelor agravante, se impune stabilirea unei pedepse mai mare decât minimul posibil și mai mică decât maximul posibil.

În speță, prima instanță corect a stabilit faptul că inculpatul anterior a fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni de același gen și alte infracțiuni, însă concluziile necesare nu și-a făcut, continuându-și activitatea sa infracțională. Astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță corect și întemeiat i-a aplicat inculpatului pedeapsa de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, ținând cont și de faptul că inculpatul a recunoscut faptele incriminate în rechizitoriu și că a solicitat să se facă judecarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, aplicând prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiat argumentul apărării precum că în privința lui Spatari Denis urmează a fi aplicate prevederile art. 79 Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a precizat, că art. 79 Cod penal, prevede că la stabilirea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege, instanța de judecată dispune de 3 variante. În primul rând, pedeapsa poate fi stabilită sub limita minimă prevăzută de articolul corespunzător al părții speciale a Codului penal. În al doilea rând, instanța de judecată poate stabili o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de articolul respectiv. Compararea pedepselor după rigurozitate se face prin aprecierea locului lor în conținutul art. 62 Cod penal. În al treilea rând, instanța de judecată poate să nu aplice pedeapsa complementară prevăzută ca fiind o obligațiune. În calitate de circumstanțe excepționale pentru o pedeapsă mai blândă, pot fi atât circumstanțele separate distincte prevăzute în art. 76 Cod penal, cât și cumulul lor, precum și alte circumstanțe care atenuază răspunderea, și care nu sunt prevăzute de lege.

Instanța de apel menționat, că potrivit art. 79 Cod penal, la stabilirea pedepsei sub limita minimă sau a unei pedepse mai blânde, care nu este prevăzută în sancțiunea articolului corespunzător din Codul penal, în baza căruia este încadrată infracțiunea, se admite luând doar în considerație personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor excepționale, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii.

Reieșind din norma penală menționată, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului. Împrejurările obișnuite sânt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale. Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate – I, II (persoana cu dizabilități severe și accentuate), merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră).

În opinia instanței de apel, faptul că Spatari Denis a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, nu constituie circumstanțe excepționale, acestea fiind circumstanțe care au fost luate în considerație de către prima instanță la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului Spatari Denis, pentru care a beneficiat de reducerea pedepsei cu o treime.

Astfel, instanța de apel a respins argumentul apărării precum că pedeapsa stabilită de către prima instanță este prea aspră, în contextul în care prima instanță a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, dar și gravitatea infracțiunii săvârșite și valența relațiilor sociale prejudiciate, de rezonanța socială a infracțiunii și a ajuns la soluția corectă de stabilire inculpatului Spatari Denis a unei pedepse cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei conform art. 90 Codul penal.

5. Avocatul Lunca Ion în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, să fie aplicată o pedeapsă mai blândă în privința inculpatului Spatari Denis, și dispunerea trecerii în contul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 224 lei pentru efectuarea expertizei.

5.1. În argumentarea recursului menționează, că inculpatul a dat declarații desfășurate de la faza urmăririi penale despre toate circumstanțele în care a fost săvârșită infracțiunea.

Astfel, consideră apărarea că instanțele de fond au ignorat faptul că în speță sunt aplicabile prevederile art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, și anume autodenunțarea, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii sau la identificarea infractorilor ori recunoașterea vinovăției, or, legiuitorul apreciază aceste circumstanțe, în ansamblu, drept regret sincer al vinovatului pentru săvârșirea infracțiunii, fapt ce micșorează considerabil pericolul social al persoanei.

Sușține, că instanța de apel a ignorat și faptul că infracțiunea a fost săvârșită

în prezența unei circumstanțe excepționale, care nu a fost apreciată corespunzător.

De asemenea, indică apărarea dezacordul și cu soluția primei instanțe cu privire la dispunerea încasării cheltuielilor de efectuare a expertizei în sumă de 224 lei, din contul inculpatului.

Menționează, că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată, la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, or, potrivit art. 227 alin. (1), (3) și 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuieli suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, în vederea demonstrării vinovăției inculpaților în săvârșirea infracțiunilor imputate, care se plătesc din sumele alocate de stat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul menționează, că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că partea apărării invocă temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Așadar, analizând erorile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că titularul acesteia nu a adus careva motive concrete argumentate sub aspectul acestor temeiuri de casare invocate, care ar dezvălui problematica recursului și erorile de drept care ar fi afectat soluția

instanței de apel, motiv din care Colegiul penal nu se va expune referitor la legalitatea deciziei contestate prin prisma temeiurilor menționate, deoarece instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Mai mult, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Referitor la aspectele menționate, instanța de recurs amintește, că în cazul în care o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală, să aducă în recurs motivele și argumentarea dezacordului său cu temeiurile invocate în decizia instanței de apel.

În același context, instanța de recurs amintește că potrivit prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Or, din analiza argumentelor invocate în cererea de apel, se atestă că apărarea nu a invocat careva critici în privința dispunerii încasării cheltuielilor de judecată din contul inculpatului Spataru Denis în beneficiul statului, în sumă de 224 lei.

În privința temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, se atestă că titularul cererii de recurs critică decizia instanței de apel sub aspectul dezacordului cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale, invocând în acest sens că inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii și s-a căit sincer de săvârșirea infracțiunii incriminate, fapt ce micșorează considerabil pericolul social al persoanei, și astfel urmând a fi aplicată inculpatului o pedeapsă mai blândă, or, infracțiunea a fost săvârșită în prezența unei circumstanțe excepționale.

Așadar, Colegiul penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Potrivit art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră

circumstanță excepțională. Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Analizând decizia instanței de apel în raport cu argumentele recurentului, Colegiul penal conchide că circumstanțele invocate de către recurent în susținerea aplicării unei pedepse mai blânde, sub limita minimă prevăzută de sancțiunea art. 368 alin. (1) Cod penal, sunt neîntemeiate, or, instanța de apel corect a stabilit măsura și termenul pedepsei, considerând că în speță nu sunt întrunite condițiile de aplicare a prevederilor art. 79 Cod penal, deoarece careva circumstanțe excepționale ce ar influența diminuarea pedepsei stabilite de către prima instanță, nu au fost identificate.

Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a concluzionat că pedeapsa aplicată inculpatului sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru un termen de probă de 2 ani, este în limitele prevederilor art. 368 alin. (1) Cod penal, reținându-se în acest sens că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61 și 75 Cod penal și a ținut cont de faptul că inculpatul și-a recunoscut vinovăția și a solicitat ca judecata să se facă în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, fiind aplicate prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, și în sentință fiind cuprinse datele privind persoana inculpatului și circumstanțele care influențează asupra pedepsei.

Prin urmare, verificând minuțios argumentele recursului în raport cu decizia instanței de apel, Colegiul penal a stabilit că argumentele invocate referitor la stabilirea unei pedepse mai blânde inculpatului Spatari Denis, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, în speță nefiind admise careva erori la individualizarea pedepsei acestuia.

Colegiul penal atestă, că instanța de apel la judecarea apelului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o

reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CEDO Garcia Ruiz c. Spaniei din 21 ianuarie 1999*).

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Lunca Ion în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Lunca Ion în numele inculpatului Spatari Denis, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2020, în cauza penală în privința lui Spatari Denis xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată, pronunțată la **05 februarie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor